

ac celeritatem adhibuit Consiliū eius Gregori⁹. despotus
seruie ut aī diximus Turchorū ducibus patefecit. Magnū
q̃ genti periculū imminens mai⁹ ostendit. Perculsi eo nū-
tio Turchi. quid agerent nō satis intelligebant. Amura-
tes iā senioz religioni ad dict⁹ regni curas abiecerat. Ma-
methes etate minoz tantā belli molem ferre posse non cre-
debat. Calibasse defuturā obedientiā putabāt. qua nihil
est in bello magis necessariū Trepidare igi^r. estuare modo
huc: mō illuc mentem puertere. Nullū p̃siliū saci placere.
herentibus indeliberatione Satrapis. Nihil tandem salu-
brius vīsum. quā reuocare ab otio amuratem: neq̃ em̃ ve-
terani militaturi sub alio credebant. nec fortunam belli sub
alio standam vel cunctandā arbitrabant quā sub eo q̃ vin-
cere p̃suesset. Calibassa eius sententie auctor fuit. In qua re
Maomethis animū vehementer offendit. Cupiētis in ea
expeditione sese virū ostendere. Clerentisq̃ Ne imperium
amitteret. si pater iteq̃ regnū assummeret ut sunt hominū
mutabiles voluntates. Missi ergo legati. Amuratem reuo-
care: qui compato mox exercitu in hostem p̃fectus nō ali-
ter quā si ad p̃cedem pergerent alacres milites duxit. Jam
huniades cuz copiis Sophiam trāsierat p̃stratisq̃ q̃ oc-
currerant locorū p̃fectis. hostiles agros late populat⁹. loco
qui basilica vocat^r castra posuerat. Cū aduentare Amuraci
copie nunciantur. non expectauit huniades p̃rouocari p̃-
or ip̃e pugnaz inq̃t. Commisso p̃elio anceps diu certamē
mansit. Qua parte pugnavit huniades fusi hostes cerga
dedere: nec parua strages edita: pari modo et amurates
in cornu suo victor. hungaros fudit. Postremo cum vi-
ctor victorem incurreret non tulerunt Christiani Turcho-
rum impetum. qui quamq̃ virtute p̃starent. numero ta-
men superati: non tam victi quam fessi cōpulsi sunt cedere.
huniades postquā suos neq̃ minis neq̃ p̃ccipus sistere
potest. cū paucis ex bello profugit. Multi hūgarie p̃ceres